

ACTA

číslo: 7
7. července

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	5.7.	9.30 10.30 12.00 18.00	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, slovanských věrozvěstů, patronů Evropy proboštský chrám - mše svatá Česká televize ČT2 - přímý přenos slavnostní mše svaté z Velehradu Televize Noe - přímý přenos mše svaté z kaple sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	6.7.	7.30 10.00 17.00 18.10	Státní svátek, připomínka 600. výročí tragické smrti katolického kněze a reformátora Mistra Jana Husa proboštský chrám - mše svatá městský park - ekumenické shromáždění u sochy Mistra Jana Husa Český rozhlas Vltava - přímý přenos ekumenické bohoslužby ze Staroměstského náměstí v Praze Televize Noe - přímý přenos mše svaté s papežem Františkem v Jižní Americe
Úterý	7.7.	17.30	Televize Noe - přímý přenos mše svaté s papežem Františkem v Jižní Americe
Čtvrtek	9.7.	16.45 17.00 18.00	Televize Noe - přímý přenos mše svaté z Katolické charismatické konference v Brně Klášterní kostel – adorace Klášterní kostel - mše svatá
Pátek	10.7.	13.00 16.45 18.00	Proboštský kostel – mše sv. se svatebním obřadem Evy Hejdové a Jiřího Roubala . Oddávat bude P. Jan Petr Madar z Českých Budějovic. Všichni jsou srdečně zváni. Televize Noe - přímý přenos mše svaté z Katolické charismatické konference v Brně Proboštský kostel - mše svatá,
Sobota	11.7.	9.00 16.45 17.00	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Televize Noe - přímý přenos mše svaté z Katolické charismatické konference v Brně proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností (je každou sobotu)
Neděle	12.7.	11.00	15. neděle v mezidobí v Jindř. Hradci obvyklý nedělní pořad bohoslužeb - jako 5.7. Televize Noe - přímý přenos mše svaté z Katolické charismatické konference v Brně
Čtvrtek	16.7.	10.00 17.00 18.00	Svátek Panny Marie Karmelské Kostelní Vydří - slavná poutní mše svatá s Otcem biskupem Klášterní kostel – adorace Klášterní kostel - mše svatá
Pátek	17.7.	18.00	Proboštský kostel - mše svatá
Neděle	19.7.		16. neděle v mezidobí - v Jindř. Hradci obvyklý nedělní pořad bohoslužeb - jako 5.7.
Čtvrtek	23.7.		Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy. V J.Hradci pořad bohoslužeb jako 9.7.
Sobota	25.7.	9.00 15.00 17.00 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Roseč – poutní mše svatá Proboštský chrám – mše sv. Hůrky – poutní mše sv. k sv. Jakubu
Neděle	26.7.		17. neděle v mezidobí - obvyklý pořad bohoslužeb jako 5.7.
Čtvrtek	30.7.	17.00 18.00	Klášterní kostel – adorace Klášterní kostel – mše svatá
Pátek	31.7.	16.00 18.00	Klášterní kostel sv. Kateřiny – příležitost ke svaté zpovědi Klášterní kostel sv. Kateřiny – mše svatá
Sobota	1.8.	16.00 17.00	Klášterní kostel sv. Kateřiny – příležitost ke svaté zpovědi Klášterní kostel sv. Kateřiny – mše svatá
Neděle	2.8.	7.30 8.00 9.30 11.00 15.00	Klášterní kostel sv. Kateřiny příležitost ke svaté zpovědi. Klášterní kostel sv. Kateřiny mše svatá Klášterní kostel sv. Kateřiny mše svatá Klášterní kostel sv. Kateřiny mše svata klášterní kostel – závěrečná mariánská bohoslužba slavnosti Porciunkule, svátostné požehnání

ZÁKAZ UMÍSTOVÁNÍ PLAKÁTŮ NA DVEŘE KOSTELA

V současné době probíhá generální oprava všech dveří u proboštského chrámu. Duchovní správa vydává zákaz na opravené dveře pomocí připínáček vyvěšovat plakáty a jiné oznámení. Vše, co potřebujete zveřejnit, odevzdejte v sakristii. Předem děkujeme za pochopení.

PŘÍMÉ PŘENOSY MŠÍ SVATÝCH

Ti, kdo se z vážného důvodu nemohou zejména v neděli účastnit mše svaté, mají možnost doma sledovat přímé přenosy mší svatých, a to jak na Radiu Proglas, někdy na Českém rozhlasu stanice Vltava a na televizi Noe (vždy jsou však možné výjimky ve dnech i časech):

Neděle: Radio Proglas 9,00 hodin;

Televize Noe v rozmezí asi od 9,30 hodin do 11,00 hodin (je třeba si předem zjistit; v programu televize začátek mše svaté)

Český rozhlas Vltava 9,00 hodin (mše svaté se zde střídají s nekatolickými bohoslužbami)

Všední dny: Radio Proglas - úterý, čtvrtek a pátek od 18,00 hodin; Televize Noe - pondělí, středa a pátek od 12,05 hodin

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH PORCIUNKULOVÝCH ODPUSTKŮ V J. HRADCI

- mít v úmyslu získat plnomocné odpustky a být pokřtěným katolíkem
  - být v milosti posvěcující: svátost smíření přijmout maximálně týden před nebo týden po úmyslu získat odpustky
    - nemít zálibu v žádném hříchu, ani v lehkém a odmítat vše, co by ke hříchům mohlo vést
    - v den Slavnosti Porciunkule navštívit františkánský klášterní kostel svaté Kateřiny
      - zde být aktivně přítomen na mši svaté a přistoupit ke svatému přijímání
  - v kostele se pomodlit: a) na úmysl papeže 1x Otčenáš, 1x Zdravas Maria, 1x Sláva Otci ... a dále ještě b) Vyznání víry, 1x Otčenáš a vhodné je přidat jakoukoliv mariánskou modlitbu
- Plnomocné odpustky lze získat pouze jednou za den a to buď pro sebe, nebo pro duše v očistci.
Pojem "ODPUSTEK" nikdy neznamená odpuštění hříchů, ale pouze prominutí časných trestů za hříchy, již při řádné svaté zpovědi odpuštěné.

Úmysly mší svatých od 6. července 2015 do 2. srpna 2015

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

J – kostel sv. Jana Křtitele

V – kostel sv. Václava

KnP - kaple na proboštství

Po 6.7.	P	Za † Petra Zemana a za † Jiřího Roubíka	Po 13.7.	P	Za † P. Dokulila, duše v očistci a kostelníka Antonína Keňo
Út 7.7.	K	Za přítele	Út 14.7.	K	Za † z rodiny Krejčovy a Šterclovy a duše v očistci
St 8.7.	P	Za † a živé z rodiny Měkutovy a duše v očistci	St 15.7.	P	Za † Václava a Miladu Vitůvovy
Čt 9.7.	K	Za živou a † rodinu Langrovu, Adamkovičovu a Škrdlou	Čt 16.7.	K	Za † Milana Váňu, jeho rodiče, prarodiče a duše v očistci
Pá 10.7.	P	Za † manžele Korbelovy	Pá 17.7.	P	Poděkování při léčbě těžké nemoci a Boží požehnání a pomoc ve stáří
So 11.7.	P	Za † Olgu Červenou a Annu Jindrovou	So 18.7.	P	
Svátek sv. Benedikta					
Ne 12.7.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za † Matěje Hrubého i všechny padlé v I světové válce	Ne 19.7.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za kmotřence Marii, Josefa a Karla
15. neděle v mezidobí			16. neděle v mezidobí		

Po 20.7.	P	Za † a živé z rodiny Hadíkových	Po 27.7.	P	
Út 21.7.	K	Za Josefa Bednáře, rodiče a prarodiče	Út 28.7.	K	Za † Zdeňku Menkovou
St 22.7.	P	Za † a živé členy rodin Vlnů a Havlů	St 29.7.	P	
Čt 23.7.	K		Čt 30.7.	K	Za † Stanislava a Boženu Sláncových a obojí rodiče
Svátek sv. Brigity					
Pá 24.7.	P	Za Josefa Bednáře, rodinu Nožínovu a P. Dokulila	Pá 31.7.	K	
So 25.7.	P		So 1.8.	K	Za farnost
Ne 26.7.	P K	Ráno: Za farnost Večer:	Ne 2.8.	K K	Ráno v 8.00: Za farnost 9.30: Za rodinu Petrášovou a jejich syna Ladislava a ostatní příbuzné 11.00: Za † Jiřího Grosse, rodiče a celou rodinu
17. neděle v mezidobí			Slavnost Porciunkule		

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 2. srpna 2015

Vydává Proboštství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.probststvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštství: 384 361 690, mobil P. Ivo Valášek: 731 402 928, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

K ŠESTISTÉMU VÝROČÍ TRAGICKÉ SMRTI MISTRA JANA HUSA

Ve dnech 15. – 18. 12. 1999 se ve Vatikánu konalo sympozium o Mistru Janu Husovi. V průběhu programu, 17.12.1999, vystoupil také s důležitým projevem papež Jan Pavel II. (dnes svatý). Jeho slova jsou stále aktuální a při letošním kulatém výročí tragické smrti Mistra Jana Husa je vhodné si je znovu připomenout:

Vážení představitelé vlády, pane kardinále, ctihodní bratři v biskupské službě, vážení vědeckí pracovníci, dámy a pánové!

1. Je pro mne velikou radostí, že vás mohu **srdečně pozdravit u příležitosti vašeho sympozia o Janu Husovi**, které představuje další důležitou etapu pro hlubší pochopení života a díla **dobře známého českého kazatele, jednoho z nejslavnějších mezi mnoha vynikajícími mistry, kteří vyšli z pražské univerzity. Hus je pamětihodnou postavou z mnoha důvodů. Ale je to zejména jeho morální odvaha, která z něj tváří v tvář protivenstvím a smrti učinila postavu zvláštního významu pro český národ**, který byl v průběhu staletí také těžce zkoušen. Jsem vám všem zvláště vděčný za to, že jste přispěli k práci *ekumenické „husovské“ komise* ustanovené před několika lety panem kardinálem Miloslavem Vlkem s cílem **vymezit přesněji místo, které Jan Hus zaujímá mezi reformátory církve.**

2. Je význačné, že se tohoto sympozia zúčastnili vědci nejen z České republiky, ale i ze sousedních zemí. Neméně příznačná je skutečnost, že i přes napětí, která v minulosti poškozovala vztahy mezi českými křesťany, se shromáždili odborníci z různých vyznání, aby se podělili o své poznatky. Poté, co byla shromážděna nejlepší a nejnovější akademická reflexe o Janu Husovi a o událostech, na nichž se podílel, bude dalším krokem publikování závěrů sympozia, aby tak co nejvíce lidí mohlo lépe poznat nejen mimořádnou postavu *člověka*, jíž Jan Hus byl, ale také důležité a komplexní období křesťanských a evropských dějin, v němž žil. **Dnes, v předvečer Velkého jubilea, cítím povinnost vyjádřit hlubokou lítost nad krutou smrtí, na kterou byl Jan Hus vydán a nad následnou ranou, která se tímto způsobem rozevřela v myslích a srdcích českých lidí a stala se zdrojem konfliktů a rozdělení.** Již během své první návštěvy v Praze jsem vyjádřil naději, že bude možné vykonat rozhodné kroky na cestě smíření a pravé jednoty v Kristu. **Rány uplynulých staletí musí být léčeny novým perspektivním pohledem do budoucnosti a nastolením zcela obnovených vztahů.** Náš Pán Ježíš Kristus, který je „náš mír“ a zbožil „zed“, která rozděluje“ (Ef 2, 14), ať řídí běh dějin vašeho lidu vstříc znovunalezené jednotě všech křesťanů, kterou si my všichni vroucně přejeme pro tisíciletí, na jehož prahu stojíme.

3. Klíčový význam má v této perspektivě úsilí, které mohou vědci vynaložit pro to, aby se dosáhlo hlubšího a úplnějšího pochopení historické pravdy. Víra se vůbec nemusí obávat úsilí historického bádání, vzhledem k tomu, že v podstatě i bádání míří k pravdě, která má svůj zdroj v Bohu. Proto dnes děkuji našemu nebeskému Otci za vaši práci, která se chýlí ke konci, stejným způsobem jako jsem vás povzbuzoval, když jste s ní začínali. Zaznamenávání historie se mnohdy setkává s překážkami ve formě ideologických, politických či ekonomických tlaků, v jejichž důsledku je pravda zastírána a samotná historie se ocitá v zajetí mocných. Naši nejlepší obranou proti podobným tlakům a proti zkreslením, která mohou vyvolávat, je opravdové vědecké studium. Je pravdou, že je velmi obtížné dosáhnout absolutně objektivní analýzy dějin, vzhledem k tomu, že přesvědčení, hodnoty a osobní zkušenosti nevyhnutelně ovlivňují jejich studium a výklad. To však neznamená, že by nebylo možné dospět k takovému líčení historických událostí, které by bylo skutečně nestranné a jako takové pravdivé a osvobozující. Vaše práce je důkazem toho, že je to možné.

4. Pravda se může také ukázat nepohodlnou, když po nás žádá, abychom opustili své zakořeněné předsudky a stereotypy. To platí pro církev a církevní společenství stejně jako pro národy a jednotlivce. Nicméně pravda, jež nás osvobozuje od omylů, je také pravdou, jež nás činí svobodnými, abychom milovali; a právě křesťanská láska byla obzorem toho, co se vaše komise snažila uskutečnit. Vaše práce ukazuje, že **osobnost jakou je Mistr Jan Hus, jež byla v minulosti velkým bodem sváru, se nyní může stát předmětem dialogu, konfrontace a společného prohloubení.** V čase, kdy se mnozí snaží vytvořit v Evropě nový typ jednoty, mohou historická bádání, jako to vaše, pomoci inspirovat lidi k překročení příliš těsných etnických a národnostních hranic, vstříc novým formám ryzí otevřenosti a solidarity. To jistě pomůže Evropanům, aby pochopili, že tento kontinent bude moci s jistotou postoupit k nové a stabilní jednotě, jestliže bude schopen navázat novým a tvořivým způsobem na společné křesťanské kořeny a na specifickou identitu, která z toho vyplývá.

5. Je tudíž zřejmé, že vaše práce je důležitou službou nejen historické postavě Jana Husa, ale také – obecněji vzato – křesťanům a celé evropské společnosti. To proto, že je konec konců službou pravdě o člověku, pravdě, kterou lidská rodina potřebuje znovu nalézt jako první věc na úsvitu třetího tisíciletí křesťanské éry. Při rozjímání o pravdě o člověku se nemůžeme neobrátit k postavě zmrtvýchvstalého Krista. Pouze on je dokonalým vtělením pravdy člověka, stvořeného k obrazu Božímu a jeho podobě (srov. Gen 1,26). Vroucně prosím toho, který je "tentýž včera i dnes i na věky" (Žd 13,8), aby seslal své světlo do vašich srdcí. Jako závdavek milosti a pokoje v NĚm, vyprošuji pro vás, pro vaše drahé a pro celý český národ hojná požehnání Nejvyššího, kterému patří chvála, sláva, moudrost a díkyvzdání na věky věků. Amen! (srov. Zj 7,12).

Na sympoziu bylo také dohodnuto, že Mistr Jan Hus nesmí být předmětem sváru a rozdělení. A proto žádná církev, žádná konfese, si nemůže Mistra Jana Husa bezesbytku „přivlastnit“. Hus se však může stát mostem nové důvěry od srdce k srdci, tedy zdrojem ekumenické spolupráce mezi křesťany, podkladem k dialogu. K tomu vyzval 15.6.2015 i současný papež František. Za to se modleme!

vybral K.B.

Miloslav kardinál Vlk, papežův vyslanec (legát) pro letošní Husovy oslavy: M I S T R J A N H U S

Aktuální široce založené přípravy na slavnostní připomenutí 600. výročí upálení Mistra Jana Husa v Kostnici pomalu vrcholí.

Co všechno předcházelo? Do nepřímé a vzdálené přípravy můžeme počítat zvláště otevření „Husovy kauzy“ na II. Vatikánském koncilu na počátku 60. let minulého století. A dále impulsy papeže Jana Pavla II. při jeho trojí návštěvě v naší republice v 90. letech minulého století. Při té první nás vyzval, abychom se věnovali Husovu životu a jeho působnosti, aby tato osobnost národ spíše spojovala, než rozdělovala. A pak ekumenická husovská komise v 90. letech minulého století završená symposiem na papežské lateránské univerzitě ve Vatikánu v prosinci 1999... (*poznámka: projev papeže sv. Jana Pavla II. viz výše*)

Dále pak několikaletá práce současné ekumenické komise k přípravě širě založených vzpomínkových slavností k 600. výročí Husovy tragické smrti.

Skvělým vrcholem celého úsilí v této oblasti je zmíněnou komisí připravovaná „Bohoslužba smíření s Bohem a mezi křesťany s prosbou o odpuštění“, která se konala 20.6.2015 u Panny Marie před Týnem v Praze za ekumenického předsednictví představitelů zainteresovaných církví, patriarchy Československé církve husitské, Tomáše Butty, seniora Českobratrské církve evangelické mgr. Joela Rumla a katolického plzeňského biskupa Františka Radkovského, předsedy přípravné komise. **Církev tady dělájí beze sporu historický krok, který zřejmě nemá v našich dějinách obdoby a jehož dosah si myslím národ ani neuvědomuje.** Už během pracovních příprav ekumenické komise byla silně znát hluboká bratrská ekumenická atmosféra. Je pěkné, že se celá společnost v tomto období tolik zajímá o osobu Mistra Jana Husa v našich dějinách, nejen na rovině církevní, ale i společenské: přednášky, výstavy, náboženské akce a jiné. V

minulosti vzbuzovalo jeho učení a zápolení často zvláštní zájem, i když ne vždycky pochopení. Mistra Jana Husa si však připomíná i zahraničí, samozřejmě Kostnice, ale i Německo, Itálie...

Na Husovo dědictví působil po jeho smrti často kulturní a politický vývoj v našich dějinách, který ovšem leckdy způsobil, že tehdejší chápání jeho reformní činnosti deformovalo pravdivý pohled na Husovo působení a pokřivovalo podobu jeho poslání. Klasickým příkladem je třeba i prezidentská vlajka nad Hradem s heslem „Pravda vítězí“, které naše politická reprezentace po první světové válce při vzniku samostatného Československa zvolila. Byla to atmosféra vlasteneckého nadšení a „národovectví“, které se šířilo již od druhé poloviny 19. stol. a které nemělo příliš mnoho pochopení pro vlastní duchovní rozměr Husovy činnosti a tak přizpůsobili jeho životní heslo „Pravda Páně vítězí“ a okleštili ho na filosofický slogan „Pravda vítězí“, který společnosti a národu v minulosti a možná ani dnes pro život moc neříká.

Nechci generalizovat tu skutečnost, že někteří používali Husovo učení k uskutečňování svých vlastních představ a vykládali si ho podle svých potřeb a že se chtěli Husovou autoritou zaštitovat zvláště v odporu vůči katolické církvi. Nechci to generalizovat na celkový vztah národa k Husovi.

Jak si Češi v dějinách Husovo učení a „pravdu“ přizpůsobovali, můžeme zahlédnout pohledem do dějin, do historických děl o Husovi, např. do Jiráskových románů, které ovšem byly často brány jako vědecké zpracování dějin do školních učebnic. Právě tyto „dějiny“ zůstávají v hlavách starší a střední generace zásluhou známého komunistického ideologa Zdenka Nejedlého. Myslím, že pod tím vlivem byl trochu zpracován i Vávrův film o Husovi v 50. letech. Tomuto vlivu se do jisté míry v některých místech nevyhnul ani trojdílný Svobodův velkofilm „Jan Hus“ podle románů spisovatelky Kantůrkové.

Ekumenická komise pro přípravu připomenutí 600. výročí smrti M. Jana Husa, jíž se účastní reprezentanti různých církví, odborníci, teologové a historici, připravila ve spolupráci s Českou televizí šestidílný dokumentární seriál, populárně vzdělávací cyklus „Druhý život Mistra Jana Husa“, aby vylíčili, jak Hus začal hned po své smrti žít „druhým“ životem, tedy jak si ho jednotlivá historická období přizpůsobovala podle svých představ a kultury. To se týká samozřejmě velmi silně i naší současné doby. Ale seriál se snaží ukázat Husa bez těchto přemaleb, Husa „originálního“...V jeho prvním dílu prochází historik P. Helan s dokumentaristkou Petrou Nesvačilovou různá období našich dějin a ukazují, jak se s Husem a jeho učením zacházelo. Hned po jeho smrti - náboženské a politické vření v 15. stol., osudy Husova dědictví po Bílé Hoře, v době osvícenství, přes romantické 19. stol. s probouzejícím se národním uvědoměním, přes komunismus až do současné doby. Tato „procházka“ je i o proměnách českého vztahu k náboženství, politice a kultuře, ale také o mediálních manipulacích. Ostatní díly tuto linii dále konkretizují.

Pro 600. výročí připravila Ekumenická rada církví vynikající symbol. Na první pohled je to kalich na pozadí známého obrysu Husova poloportrétu. Ale když se soustředěně zadíváme na tento symbol, postupně si všimneme, že z tmavého obrysu poloportrétu vycházejí obrysy rukou, které drží knihu. A na tomto pozadí držené knihy – což nemůže být nic jiného než bible – se jasně začne rýsovat kalich. Evangelium a kalich – zřetelné jádro a souhrn Husova učení. Hluboké východisko a výraz jeho reformy: návrat k evangeliu. I kalich odtud vychází. Při posuzování Husova učení je nutno vycházet z tohoto principu.

Na výstavě Národního muzea k Husovu výročí byl vyložen velmi vzácný originál Jenského kodexu, nádherně iluminovaného husitského rukopisu. Někteří odborníci mají za to, že iluminované tabule kodexu „These et antithese“, ukazující protiklad Ježíšova života v evangeliu a života tehdejší církve, a že i některé další rukopisné jednotky používali husiti po Husově smrti při různých shromážděních. Dovolím si představit, že na těchto tabulích je zachyceno to, co Hus kázal, poněvadž jsem o paleografickém rozboru Jenského kodexu psal koncem padesátých let závěrečnou práci svých vysokoškolských studií. Některé tabule kodexu jsou zachyceny i na stěnách Betlémské kaple.

Myslím, že je škoda, že se těchto textů v současné době málo využilo při studiu Husova působení. Tyto texty psané v originálu gotickým písmem jsou dnes krásně přepsány s ikonografickým komentářem a snadno dostupné v přepisu třech odbornic Milady Homolkové, Milady Studničkové a Petry Mutlové. Škoda, že tato záslužná práce nebyla více využita ke snadnému posouzení Husova učení, poněvadž je zřejmé, že texty těchto obrazů vycházejí z Husova kázání.

Komentáře k Vávrovu a Svobodovu filmu, k Husovskému komixu i nejrůznější články, kterými se to na různých mediálních portálech jen hemží, by mohly být vhodným materiálem pro napsání vědecké práce na různých odborných úrovních o vztahu dnešní české veřejnosti, politiků, novinářů i různých ideologů k M. Janu Husovi a k hodnotám, které on vyznával a hlásal – o vztahu k evangeliu a svátostem (kalichu). **Na pozadí oslav a různých jubilejních akcí vystupuje nejsilněji účast a zásluha vysokých představitelů katolické církve o nový pohled a o vyzdvížení a pozitivní hodnocení Husovy osobnosti i jeho tehdejších reformních snah i o vyslovení lítosti nad jeho osudem, na kterém nesou vinu i tehdejší představitelé církve.** Mám tu na mysli již připomínané známé otevření „Husovy kauzy“ na největším „reformním“, koncilu moderní doby, na II. vatikánském koncilu českým kardinálem Beranem.

Největší zásluhu o aktualizaci a rozvinutí „Husovy kauzy“ měl, jak jsem výše připomněl, bezesporu **svatý papež Jan Pavel II., který při své první návštěvě po pádu komunismu v Praze v dubnu 1990 vyzval české katolické biskupy, českou církev, abychom se zabývali postavou Mistra Jana Husa, aby nás už nerozděloval, ale aby se stal postavou, která spojuje.** To byla jistě krásná idea. Ale netušili jsme, že se to stane jednou opravdovou skutečností. Když **Jan Pavel II. v r. 1995** přijel na druhou návštěvu u příležitosti kanonizace Jana Sarkandra, znovu se pozitivně vrátil k Husovi, **vyslovil omluvu za jeho upálení** a podpořil svou původní výzvu. A tehdy se k tomuto hlasu připojil i tehdejší předseda ERC synodní senior českobratrské církve evangelické Pavel Smetana. **V roce 1999 Jan Pavel II. ocenil osobní kněžský život Mistra Jana Husa, zařadil ho mezi reformátory a znovu litoval jeho násilné smrti.** Všechny tyto kroky byly cestou, na které bylo připraveno důstojné vyvrcholení těchto snah u příležitosti 600. výročí upálení Mistra Jana Husa – kající bohoslužba odpuštění a smíření, nejen oficiální slavení nejvyšších představitelů církví, ale i věřících různých církví na mnoha místech naší vlasti, jak o tom informují různé mediální portály.

Představitelé různých církví slavili tuto bohoslužbu smíření a odpuštění také v Římě a přijal je v pondělí 15.6. i papež František. Tím byly i na celocírkevní rovině dovršeny snahy, ke kterým vyzval sv. Jan Pavel II.

Významným závěrem celé historické události vystoupení reformátora Mistra Jana Husa může být konstatování, že reformní snahy Husovy, aby se život církve opět přiblížil evangelnímu ideálu, byly vlastně široce naplněny na rozsáhlém reformním Druhém vatikánském koncilu začátkem 60. let minulého století, který dalekosáhle překročil mnohé snahy různých reformátorů v dějinách církve. A také **akcenty reformních snah Husových – bible a kalich – našly v koncilních dokumentech své plné uskutečnění. Konstituce o Božím zjevení a Konstituce liturgická by zcela jistě uspokojily a daleko překročily očekávání reformátorů.**